

Albatros

Nepřestávám myslet, kolik Tě rukou zneuctilo
A který z nich kam šáh'
Proč tu trpkost moře času neodplavilo
Proč váhám na místě vah

Jak dlouho Tě vysvíkali
Jak dlouho jejich touhy vyzývavě řvaly: pros
Kam se dívali, když tvé oči lkaly
A nad tím vším se vznášel albatros, sněhobílý albatros

Nevím, co říct, mohu Tě jen držet v náruči
Však spáchané nemůže být napraveno
Jako když lev proskočí chybně hořící obručí
Pouto bylo nalomeno

Dme se ve mně čirá nenávist při pomyšlení na zlo z jihu
Přisahám, že bych jim zlámal v těle každou kost
Vykřičené utrpení ve výparech lihu
A nad tím vším se vznášel albatros, sněhobílý albatros

I on si nad ránem sháněl svou kořist
A nemluvil by, i kdybych ho stokrát vybíd'
Ani kdybych mu zobák proříz'
Pachatele i němý svědky ke dřevu přibít

Ty brečíš, ve mně se to pere, jako když na porážku chystáš sele
Možná ještě víc zle je, snad neschovám hlavu do písku jako pštros
Komu skládat účty, když neznáš věřitele
Sotva ví jen albatros, krví zbrocený albatros